

Sinds 1986 wonen en werken wij met veel plezier in het Hinckaertshuis.

Wie het zei weet ik niet meer, maar: "jij bouwt aan het huis en het huis bouwt aan jou", dat is niet alleen letterlijk bedoeld, maar ook figuurlijk en het klopt. Op een of andere manier vormt het huis je en je past je aan. Je blijft voelen dat je in een huis met geschiedenis woont en dat voelt goed, je "mag" er even wonen, het huis blijft zichzelf. Het huis is een persoonlijkheid. Veel kamers hebben namen en je raakt vertrouwd met het geluid van de wind die de ramen doet rammelen, deuren die soms 's winters en andere die 's zomers moeilijk open gaan, de speciale

manier waarop de voordeuren open en dicht moeten etc. etc.!

Daarom voelt het nu ook goed om "iets terug te kunnen doen" door ervoor te zorgen dat het boek over het Hinckaertshuis er komt: een uitgebreide bouwhistorische beschrijving van het huis in al zijn facetten, het verhaal over het bijzondere behang en de verhalen over alle mensen die ons voorgingen in het huis.

We zijn jaren bezig geweest met "het boekje", intussen gegroeid tot een BOEK en er is veel vergaderd, gepraat, gegeten en gedronken. Omdat alle auteurs naast hun dagelijks werk tijd voor het boek vrijmaakten, begonnen we het overleg in de keuken om 18.00 u. met koffie/thee, hielden een "rondje" over hoever iedereen was, wat er gevonden was en wat er nog uitgezocht moest worden. De historici kregen heel wat bouwkundige termen te verstouwen en de bouwkundigen heel wat archieftermen. Juist deze kruisbestuiving was heel leerzaam.

Daarna aten met zijn allen. Er is veel gegeten: pompoensoep, kip, en vooral lekkere toetjes. Josse Pietersma bracht bijzondere bieren mee en toen de vormgever en vegetariër Sandro Kortekaas in actie kwam, werd het menu wat gewijzigd. Er is wel opgemerkt dat er eigenlijk ook een hoofdstuk met recepten in het boek zou moeten komen!

Na verloop van tijd kregen we versterking van Tarq Hoekstra - historicus, vroeger stadsarcheoloog van Utrecht, ervaren redacteur. Hij heeft het nu erg druk met schaven en slijpen. Hij brengt zijn onmisbare ervaring mee en staat fris tegenover de Groninger geschiedenis!

Wat kwam er uit: dat restaureren ook vroeger al duurzaam gebeurde; prachtige deuren die niet meer bij de tijd pasten werden op zolder of in de kelder hergebruikt, een jaartal op een deur op zolder, "bomschade" veroorzaakt door het leger van Bommen Berend en nog heel veel meer. Vroeger dachten we dat het beschilderde behang van de tuinkamer niet voor die kamer gemaakt was, maar dat blijkt wél het geval en de man die het liet maken: Prof. Paulus 's Graeuwen (1715-1779) gaf daarmee een staalkaart van zijn interesses af, die Drs Carla Rogge

door veel onderzoek en heel grondig kijken en vergelijken tevoorschijn bracht. Het is erg spijtig dat ze de verschijning van het boek niet meer kan meemaken en haar stuk door de redacteur druk-klaar moet worden gemaakt.

En dan; al het archiefonderzoek van de historici Redmer Alma, Bram Schuilenga en Josse Pietersma die de eigenaren en bewoners tot leven brachten! Een heel gepuzzel voor alles mooi aansloot, redenen voor aan- en verkoop van het huis en onderlinge familieverbanden duidelijk werden. Het is verbazingwekkend hoeveel Johan de Mepsches er alleen al waren - zowel mannen als vrouwen! Zelfs zonder portretten – vaak moeilijk te vinden – kregen deze bewoners een gezicht.

Er zijn helaas te weinig bronnen om op terug te vallen voor die eerste bouwperiode, dus er blijft altijd nog iets te raden over. Ruim zeven eeuwen is heel lang en misschien is het dus niet zo gek dat het lang duurde voor het samenhangend kon worden opgeschreven.

We hopen u half november te verrassen met een prachtig boek!

Nel Barneveld-Schelling

Secretaris Stichting Hinckaertshuis Groningen.